

M
N.
S

REINE
IV.
DE

LLA
G
AL

A
8
183

A
8
183

~~28=3.~~ 23=3. 52=1

51-2

13-2-3

211806412

41-3-12

3

25-163

2-25-5420

(3)

THEATRVM
REGIVM

SIVE

REGVM NAVARRÆ
BREVIS SERIES

ET

COMPENDIOSA NARRATIO.

VARIAS ILLIVS REGNI HISTORIAS COMPLECTENS.

EODEM AVCTORE.

BRVXELLÆ,
Apud Ioannem Meerbecium. M. DC. XXVIII.

Permissu Regio.

ILLUSTRISSIMO

NOBILISSIMOQUE VIRO

AC DOMINO

D. GLAUCIO BONINIVES

COMITI DE COURTNY

FRANCISCA

FRANCISCA

FRANCISCA

FRANCISCA

FRANCISCA

FRANCISCA

FRANCISCA

FRANCISCA

FRANCISCA

FRANCISCA

FRANCISCA

FRANCISCA

FRANCISCA

FRANCISCA

FRANCISCA

FRANCISCA

FRANCISCA

FRANCISCA

FRANCISCA

FRANCISCA

ILLVSTRISSIMO
NOBILISSIMOQVE VIRO
AC DOMINO
D. CLAVDIO D'ONGNYES
COMITI DE COVPIGNY,

PHILIPPI IV. HISPANIARVM REGIS

IN BELGIO FINANCIARVM

PRIMO ET SVMMO PRÆFECTO,

EIDEM QVE A CONSILIIIS STATVS;

I. B. LAMBERTINVS

PATRONO SVO SVMMO COLENDO.

NULLA voluptas humana, Ill.^{mc} Do-
mine, videtur ad diuinam accede-
re propiùs, quam quæ ex honori-
bus percipitur (vt dicit Xenophon) nec
vllus honor diuino vicinior, quam qui
nullis annorum curriculis terminatur,
cùm enim humana omnia ætas deterat &
consumat; aliquid statui necesse, quod
sit ære perennius. Quæ inter potius nihil
est, quam quod scriptorum monumentis
æuiternitati consecratur, quod vetusta-

Navarra.

A 2

tem

EPISTOLA

tem inuidiosam non metuat, imo maiori sit in pretio, quando illud sacrauit Libitina. Quis ergo miretur magna magnis viris inscribi, cum magna magnos deceat? Id olim maximos Monarchas gratum habuisse de Cæsare Augusto tradit Vegetius. Sed mirum fortè videbitur, quod Tibi natione minimè Nauarræo Nauarram hanc ego nuncupem: non defunt rationes, quæ me eò impulerunt. Cum enim ex nobilissima Artesiæ familia originem habeas, cuius olim Principes seu Comites iure tutorio regnum hoc administrarunt, cur non postliminiò eiusdem Nauarræ Regum series Tibi præ cæteris debeatur? Accedit & alia quædam ratio necessitudinis, cuius notitiam vt ego pro ea, ac decet modestia mea, suppressam maximè velim, notissima tamen morum comitas, quæ omnium sibi animos reddit obnoxios, eam in lucem pertrahet etiam inuitam. His, inquam, rationibus impulsus sum, vt hanc meam qualemqualem lubricatiunculam Tibi ante alios irem consecratum. Cuius ego benignissimum animum

DEDICATORIA.

mum (licet in me satis hactenus propen-
 sum expertus sum) hic parare studeo:
 quod si fuero consecutus, non erit, quod
 aliud opellæ meæ pretium requiram; tum
 enim existimabo tantum ad antiqua be-
 neficia cumulum accessisse, ad quem vel
 recipiendum impari id vnum mihi lice-
 bit rependere, quod nemini non est
 concessum, vt nempè apud D E V M
 Opt. Max. id contendam, vt communi &
 nostro bono Nobilitatem tuam diu sospi-
 tem faciat superesse.

Navarra.

A 3

CATA.

DEDICATORIA

magis licet in hoc latissimum profer-
tum exspectis tum hic hunc studio:
quod si vero confectus non erit quod
sunt oculi: nec primum primum tum
quod in hunc latissimum ad arripere be-
neficentiam accessisse ad quem vel
responderit in partem id vultu mihi sic
hic responderit quod tum non est
consequitur ve nunc quod D E V M
Oportet id commendare et communi &
sunt bono nobilitatem magis dicitur
sunt facit superbia

CATA

THEA

NAVARRÆ REGVM
Catalogus.

1. Garfias Sanctij Maioris filius.
2. Sanctius.
3. Ramirus.
4. Garfias secundus.
5. Sanctius secundus.
6. Sanctius tertius.
7. Theobaldus.
8. Theobaldus secundus.
9. Henricus.
10. Philippus Pulcher, Galliæ Rex.
11. Ludouicus Vtinus, Galliæ Rex.
12. Philippus.
13. Carolus.
14. Carolus secundus.
15. Ioannes.
16. Gastonus.
17. Franciscus Phæbus.
18. Ioannes Albretius.
19. Ferdinandus Aragoniæ Rex.
20. Carolus Austrius Imperator.
21. Philippus Austrius.
22. Philippus Austrius.
23. Philippus Austrius, qui hodie feliciter regnat.

THEA

THEATRI
REGI
NAVARRA.

N communi illa calamitate, quā Hispania pertulit post vltimum Regis Roderici tam funestū Christianis praelium, quo omnis Hispaniē gloria & splendor concidit, Navarram quoque ex parte fuisse constat. Navarra Regio est Hispaniæ, Castellæ & Aragoniæ contigua, quarum hac à Meridie, illa ab Occidente cingitur. Hanc Oceanus attingit propè Fontem rabidum, quam partem Catabriæ olim sumebant: versùs Orientem Gallos & Vascones respicit. Regnū paruum est, sed à fertilitate mirè laudatur; opulentissimum quoque, licet penè totum montuosum, & in Pyrenæis rupibus situm, partē quoque Galliæ nobis Cisalpinę cōplectitur. Huius metropolis est Pōpelona, siue Pompeiopolis vrbs, vt cætera omittam, conditore suo nobilissima, vt quæ à Cn. Pōpcio Magno extructa sit. Navarra, sicut & cætera Hispania, antiquis Regibus paruit; inde Romanis, postea Gothis, cuius demum pars, quę plana est, à Mauris

Navarra.

A

cum

2 *THEATRVM*

cum Aragonia & Castella occupatur, quibus tandem per Garfiam Ximenium, qui se in montana receperat, eiusque successores, magna Barbarorum clade & cede, eripitur. Tum Ducibus cum Aragonia, vt in precedenti descriptione dictum est, subfuit, vsque ad Ennicum Aristam quem primum Regem vnctum & coronatum volunt, cuius posteros simul cum Aragonia Reges agnouit, ad vsque tempus, quo Sanctius Maior Nauarra, Aragonia, & primus Castellæ Rex, Hispanieque Imperator filijs suis Imperium diuideret, Castella cum Legionibus Ferdinando, Ramiro Aragonia, Sanctio Vasconia, & Garfia Nauarra relictis: à quo Garfia Nauarra Regum catalogum, vt qui primus in ea sola solus regnauit, inchoandum iudicauimus:

Rex 1. Garfias igitur patris sui Sanctij Maioris testamento Nauarra Rex factus, anno à CHRISTI natali millesimo, decimo octauo, siue, vt alij, trigesimo quinto, in ea regnare cœpit. Verum inexhausta dominandi cupiditas & inextincta habendi sitis rûpta pace fratres ad arma compulit. Primi dissidij & bellorum causa ciuitas quædam erat, vulgò Calagorra dicta, quam quisque fratrum suo subesse dominio ex testamento patris assererat. Res tandem duello, vt sanguini parceretur, committitur, Regibus hinc inde pugilem nominantibus; verum pugnae exitus Ferdinando Castellæ Regi urbem litigiosam dedit. Quibus Garfias non contentus, fratri Ferdinando (à quo

quo captus, eo ferè modo, quo ipse Ferdinandum ad se infirmum venientem vinculis detinere decreuerat, sed postea dimissus fuerat) bellum infert, in Castellam armata manu irrumpens. Sed huic Ferdinandus obuiam & ipse cum exercitu profectus est; armis vtrimque concurritur, quo conflictu, omnibus suis vel fugatis, vel cæsis, Garfias occubuit, filium relinquens

Sanctium Navarrae hæredem. Huic Sanctio frater Rex eius Raymundus, homo peruersus & sceleratus, seditionibus primùm plurimis concitatis, nouis rebus studens regnum auferre mirè cupiebat: vndè loca aliqua, quæ ad fratrem Regem spectabant, fortissima occupans, ea præsidijs suis firmabat. Cuius tanti mali exordio Sanctius maturè occurrendum iudicans, fratrem vt rebellem, & publicæ pacis perturbatorem Regno expulit. Hunc tamen Raimundus cautè circumuentum miserè trucidauit, eiusdem filios, quibus tanquam immaniſſimus fratricida idem intēdebat, armis prosequens. Verùm hi ad Alfonso Castellæ Regem cōfugientes (sicut & Ramirus fratrum primogenitus ad Rodericum Viuarium se receperat) mortis periculum euasere. Qua de causa Navarrae Proceres Sanctiū Aragoniæ Regem, missis legatis, contra Tyrannū ad se vocant, qui statim suis copijs Navarra, qua Aragoniam attingit (sicut & Rex Castellæ, qua Castellæ Navarra coniungitur) ingressus, breui loca omnia recuperat,

Navarra.

A 2

tyran-

THEATRVM

4
tyrannicis præfidijs expulsis, & Raimundo ad Cæsar-
augustanum Regem barbarum fugere coacto, vbi
haud diu postea fato non indigno miserrimè periit.
Sanctius interim Nauarram, quasi Tyrannorum fau-
cibus sua virtute ereptam, administrauit,

Rex
3. Ramiro regio nomine, & titulo tantùm relicto;
quamobrem hic ab Hispanis Scriptoribus ex Nauarre
Regum catalogo omittitur: qui tres Aragoniæ Reges
Sanctium scilicet, Petrum, & Alfonso Nauarram
consequenter administraffe, atque obtinuisse affir-
mant, vsque ad aduentum

Rex
4. Garfiæ, Regis Ramiri, qui ad Rodericum Viuarium
confugerat, filij, ex Eluira eiuldem Roderici filia ge-
niti. Hic enim à Nauarrensis ad auitum Regnum
vocatus, anno millesimo, centesimo quarto, post
quingagesimum annum, quo Aragonibus subdita
Nauarra fuerat, auxilijs aui materni Regnum, quod
suum erat, recuperauit. Regi Castellæ, qui bellum pa-
rare videbatur, tributarium se reddidit, auxilio contra
Aragonem, qui & ipse copias in illum educebat, ex
pacto impetrato. Verùm inter hos, vt qui pij erant, ar-
maque sua in Mauros conuertere studebant pax sub-
sequitur, postquam, cõiunctis partium communibus
copijs, in Baticam contra Regem Marocanum profe-
cti, insignes victorias obtinuerunt. Ex qua expeditione
in Regnũ reuersus, Garfias Reipub. statum veteri more
sapien-

sapientissimè composuit. Tandem in venatione feram ardentè insequens, cespitante equo, ipse excussus, ac sub equo depressus interiit. Cuius filius

Sanctius admodum adolescens patri succedit. Rex Quam Regis ætatem Castellæ, & Aragoniæ Reges despicientes, Regnum ei auferre statuunt: verùm Nauarrenses Sanctij regia, & generosa indole perspecta, magnam futurarum rerum spem concipientes, puerum omnibus modis defendere conantur. Quorum spes inanis non fuit: tot enim & tam insignes prudentiæ fructus suis postea dedit, vt Sapientis nomen apud omnes & suos, & exteros adeptus fuerit. Quamobrem Castellæ & Aragoniæ Reges territi, bello abstinuerunt. Cuius demum filius

Sanctius Fortis cognominatus patris in Regno Navarrae successor est. Hic verè Princeps magnificus existit & liberalis. Ciuitatem vulgò Tudellam fluuio Ibero inclusit, nouo ad hoc alueo, infinito multorum operarum labore & sumptibus, effosso. Plurimas Ecclesias, & pias ædes suo ære extructas re ditibus dotauit. Magna inter illum, & Castellæ Aragoniæq; Reges orta dissensione, ab iisdem Regno exutus, ad Miramolinum Maurorum Regē in Africam fugit. Ex qua reuersus (pace cum Castellano, & Aragone facta) cum Christianorum infinitis copijs, Castellæ, & Aragoniæ Regibus comitantibus, contra Mauros proficiscitur, à

Nauarra.

A 3

qui-

quibus insignes & memorandas victorias referens, arma sua siue insignia (vt sempiternam rei à se in bello patratae memoriam posteris transmitteret) catenis exornauit, vt qui fortissimas catenas ad moenium defensionem à Mauris nouis machinis validè tensas perripisset. Tandem prolis expers obiit. Vnde Nauarra Tibaldo, siue

- Rex 7. Theobaldo Blancae eiusdem Sanctij sororis ex Theobaldo Campaniae & Salinarum Comite filio posthumo, hereditario iure cessit. Hic Rex factus, bonus licet, iustus & militaris disciplinae peritissimus esset, suorum tamen subditorum seditionibus & publice tranquillitatis perturbationibus non caruit, quod Nauarrenses debitam Principi suo obedientiam, quod Gallus esset, negarent. His tamen singulari sua humanitate & prudentia delinitis, breui animos ad pacem & quietem in posterum agendam composuit. Cùm Iacobo Aragone confederatus acce, Mauris bellum intulit. In Syriam deinde cum magno Gallorum Nobilium comitatu traiecit, in qua Christianos tumultuantes, & quasi inter se summa obstinatione praeliantes, ad concordiam reducere conatus, à Saracenis superatur, ac vrbe Ptolomaide, ad quam salutis causa confugerat includitur. Quibus aduersitatibus adactus, in Europam, maximè quod Christianorum discordiam in dies crescere animaduertebat, reuerti statuit: verùm audito Ludouici Gallorum Regis cum ingen-

ingentibus auxiliariis Gallorum copijs in Palestinam aduentu, summè recreatus Regem Gallum operiri decreuit. Quo humanissimè cum omnium gaudio recepto, simul cum eodem Saracenos aggressus portum Pelusinum, & ciuitatem, iam Damiatam dictam, cum magna Saracenorum cæde expugnauit. In quibus partibus à Ludouico Rege, ob egregiam in bello nauatam operam, summus Præfectus omniumque rerum administrator relictus, Barbaros hostilibus armis continuò laceffere non cessauit. Sed ob crescentem nimiam pro illo tempore & loco Christianorum discordiam, Saraceni omnia passim loca breui recuperant. Quare magnum animi dolorem concipiens, quod tantas de concordia Christianis cordibus inferenda molitiones vanas conspiceret, in Hispaniam reuertitur. In qua bonis & salutaribus legibus suos in summa pace ad mortem vsque continuit. Cuius filius

Theobaldus quindecim tantùm annorum iuuenis, Rex sed qui magnam de se spem præberet, in Regno successit. Quare mater Margarita cum Rege puero curam Regni suscepit, quæ statim, Castellanum metuens, cum Aragone pacem iniit, cuius & filiam Theobaldo filio sponsam obtinuit. Qua futuri matrimonij stipulatione elatior & audacior factus, bellum Castellæ Regi inferre parat, loca quædam ab eodem occupata recuperaturus. Verùm Regine matris morte præuentus, aliò distrahitur, Campaniam materna successione

Navarra.

A 4

ad

ad se spectantem armis conseruare coactus. In Francia tum erat Theobaldus, atque ibidem (matrimonio cum Aragonis filia non subsecuto) Isabellam Sancti Ludouici Gallorum Regis filiam vxorem duxit: ac breui post cum socero Rege in Africam cum numerosa, instructissimaque classe traiecit, in qua Carthaginem obsedit, sed frustra, sexto enim mense, quo eam sine fructu oppugnauerat, morbo pestifero totus exercitus miserè corripitur. Qui primò passim milites, tum Regem ipsum Gallum, demum & Theobaldum, cum magno superstitis exercitus dolore, mortalibus eripuit. Vnde, quod nullam de se legitimam prolem reliquisset, frater eius

- Rex Henricus, qui à Theobaldo ante profectionem, 9. Nauarræ gubernator relictus fuerat, Rex fit. Campaniæ Comes erat, sed Nauarram adeptus, nihil de optimis moribus mutans, cum suorum omnium satisfactione Regnum administravit. Verùm tanta & tam prodigiosa corporis pinguedine grauabatur, vt in morbum incideret, & demum in mortem, anno quarto ex quo regnare cœperat. Filiolam vnicam trium annorum infantem ex Ioanna Roberti Artesiæ Comitis, Ludouici Francorum Regis fratris filia procreatam, Ioannam quoque dictam, superstitem reliquit. Hanc pater metuens, ne nouarum rerum tenera filiæ ætas ansam præberet, Principibus Regni & Magnatibus summopere commendarat, quos paulo ante mortem

ad

ad Sacramentum fidelitatis filiolarum suarum perpetuam præstandam adegerat. Unde Regina vidua cum Primatibus filiarum nomine Regnum administrabat. Quam occasionem Castellanus, & Aragonius captantes, loca nonnulla paulo ante à Navarrensis occupata, recuperare tentant. Verum Aragoniarum Rex Navarrensis gratum Ioannam filio suo Petro matrimonio copulandam petit. Quæ cum à Regina maturè præviderentur, suos timens in Galliam ad Regem Philippum consanguineum suum, & amicum cum filia se confert, ubi paulo post filiam suam Ioannam Philippo Pulchro prænominati Philippi Regis filio uxorem dedit. Quare

Philippus pulcher uxoris iure Navarrae Rex factus, Rex Stephanum quendam Marcanum ad Navarra gubernationem & regimen transmittit, Petri Montisacuti ibidem à Regina matre cum summa auctoritate relictæ potestate revocata. Quæ res & mutatio multorum malorum causa fuit: Navarrenses enim hac novitate indignati, exterum non ferentes, varijs factionibus in partes distracti à mutuis cædibus non abstinabant; ita ut Pompeioli, urbs Regni totius primaria & metropolis, suo foedata sanguine mirabiliter dilaceretur. Rex Philippus his occurrere studens, Stephano Marcano in Galliam ad se vocato, Carolum Atrebatensem eo destinavit. Hic, ut qui Reginae auunculus erat, Navarrensis gratum, suo adventu accensos civium

uium animos mitigauit, suaque prudentia ad pristinum quietis statum tunc̄ta reduxit, parte aduersa in fugam acta. Philippus quoque postmodum Galliae Rex factus, collegium famosissimum Parisijs ædificauit, quod in gratiam Nauarrensum Nauarrense vocauit. In quo septingenti Nauarrenses iuuenes studijs & liberalibus artibus vacare poterant. Collegium hoc etiam nū̄ conspicitur Parisijs in ea vr̄bis parte, quæ Vniuersitas dicitur. Philippi huius filius primogenitus

Rex 11. Ludouicus Vtinus post matris obitum Nauarram viuente patre materno iure obtinuit, quam feliciter, prudenterque administrauit. Hic moriens filiam unicam Ioannam legitimam Nauarræ hæredem, & postmodum Reginam reliquit (filius enim posthumus Ioannes, post octo dies, quibus Rex fuerat, fatis concesserat, quocirca vix inter Reges numerandus est) verum Philippus & Carolus patruū Regno præerant, quod cum regio titulo exclusa Ioanna gubernabant: quocirca ab Hispanis Scriptoribus inter Nauarræ Reges computantur. Verū nos ijs omissis, ad Philippum Ioannæ maritum transimus. Ioanna igitur Philippo & Carolo è vita sublatis, iam grandior facta

Rex 12. Philippo Principi Gallo & Comiti de Eureux nupsit, Philippi Audacis Gallorum Regis ex filio Ludouico nepoti. Hic, vt qui Princeps optimus erat, nouas leges condidit, malos mores, qui ob præcedentium Regum

gum absentiam irreperant, sustulit, vnde in summa tranquillitate & pace vixit. Filiarum secundo loco genitam, nomine Mariam, Petro Aragoniæ Regis filio collocavit, ea conditione, vt bellum Castellæ Regi pariter inferrent. Quod dum magnis apparatibus vtrique paratur, Ioannis Rhemensium Archiepiscopi sanctissimæ vitæ hominis interuentione sopitur. Demum Philippus Nauarræ Rex Castellano, qui Mauris Granatensibus bellum mouebat, auxiliaturus in Baticam profectus, morbo interiit. Post cuius obitum Regina vidua Nauarram per annos penè sex sapientissimè rexit. Qua viuis erepta

Carolus filius anno ætatis decimo sexto Nauarræ Rex Rex creatur. Hic à nonnullis aliqua crudelitatis nota 13. infamatur, eò quod in regni sui primordijs seuerè nimium animaduertisset in eos, qui leuis cuiusdam tumultus auctores extiterant. Bellam cum Ioanne Galliæ Rege gessit, cuius tamen filiam vxorem duxerat. Item cum Aragonè, quod ad multos annos varijs, dubijsque euentibus fuit protractum. In lepram tandem incidit, ex qua miro tormentorum genere exeruciatus obiit. Post cuius fatum filius eius

Carolus, qui in Castella erat, illi Regi admodum Rex gratus, subito in Nauarram transiens Rex creatur. A 14. Castellæ Rege multa loca & Castella per vltroncam restitutionem obtinuit, cum multorum debitorum remissione.

remissione. Princeps tam benignus fuit & liberalis, vt Carolus Nobilis ab omnibus diceretur. Suos in summa pace continuit, bella semper, quantum poterat, cuitabat. Loca aliqua, quæ sua erant, à Francorum Regibus olim occupata, ipse in Aulam Gallicam profectus, suamque causam agens impetrauit, idque ipse coram effecit, quod per Legatos frustra sæpè tentaue-
rat. Filiam suam Blancam ex Eleonora Castellana procreatam Ioanni Ferdinandi Aragonum Regis filio, & Ferdinandi Catholici patri, nuptui dedit, quadringentis ei aureorum millibus assignatis: hac conditione: vt Ioannes Aragonius vxori præmortuæ, si præmori contingeret, nulla licet prole ex ea superstite, in Regno Nauarræ succederet, quod & factum est postea.

Rex 15. Ioannes igitur Ferdinandi Aragoniæ Regis filius, post Caroli foceri sui mortem, vi matrimonialis stipulationis & contractus, Nauarræ Rex creatur. Hic post Blanca vxoris suæ obitum, Carolum filium ex eadem Blanca susceptum, habuit rebellem, patrem enim Nauarra excludere tentabat, quam ad se matris causa spectare dicebat. Verùm cum superius hac de re paulo fufius actum sit, vt item de Regis huiusce virtutibus, hic repetendum non censeo. Filias habuit duas Blancam & Leonoram, ex Nauarræ Regina genitas, hanc

Rex 16. Gastono Comiti Foxano, illam Henrico quarto Castellæ Regi nuptas. Vndè Comes Foxanus à nonnullis

nullis inter Nauarræ Reges numeratur, vtpote qui Leonoræ vxoris causa mortuo patri Ioanni succedentis quindecim dies Nauarram obtinuit, fratre Carolo ante patrem extincto, & Blanca sorore ab Henrico quarto ob naturæ defectum repudiata, item & breui post mortua, ad quam alioquin Regnum spectabat, quod maior natu esset. Post quam (ad aliquot enim annos post mariti mortem Leonora sola regnauerat)

Franciscus Phœbus Leonoræ & Gastoni Foxani ex Rex filio eiusdem nominis & Magdalena Caroli septimi, 17. Gallorum Regis filia, nepos, in Regno Nauarræ successit. Hic quatuor annis, quos vixit, sub aliena tutela fuit, vndè nihil memoratu dignum de hoc reperio. Catharina eius soror Leonoræ & Gastoni neptis, post fratris fatum, qui sine prole discescerat, Nauarræ Regina facta

Ioanni Albretio nupsit, qui & Pompelonæ Rex coronatus fuit. Verùm hi vltimi Nauarræ Reges fuerunt, 18. Regnum enim his à Ferdinando magnis de causis ademptum fuit, qui hoc posteris suis Castellæ vnitum transmisit.

Finis Theatri Regij Nauarra.

Nauarra.

B

IN.

I N D E X
R E R V M M E M O R A B I L I V M,
Q V Æ H O C L I B R O C O N T I N E N T V R.

<p style="text-align: center;">C.</p> <p>C Alagoria ciuitas causa
belli inter Sanctij Ma-
ioris filios. 2</p> <p>Cedit Ferdinando Castella-
no. <i>ibid.</i></p> <p>Carolus Atrebatensis mittitur
in Nauarram. 9</p> <p>Placat Nauarrenses. 10</p> <p>Carolus Nauarræ Rex. 11</p> <p>Crudelitate notatur. <i>ibid.</i></p> <p>Cum Gallo & Aragone bel-
lum gerit. <i>ibid.</i></p> <p>Lepra percussus moritur. <i>ibi.</i></p> <p>Carolus 2. Nauarræ Rex. 11</p> <p>Regi Castellæ gratus. <i>ibid.</i></p> <p>Impetrat ab eodem multa lo-
ca. <i>ibid.</i></p> <p>Nobilis dicitur. 12</p> <p>In Galliam proficiscitur. <i>ibid.</i></p> <p>Impetrat multa loca à Gal-
lo. <i>ibid.</i></p> <p>Castellæ & Aragoniæ Reges in-
uadunt Nauarram. 4</p> <p>Catharina Regis Nauarræ so-
ror nubit Ioanni Albretio. 13</p> <p style="text-align: center;">F.</p> <p>Franciscus Phæbus Nauarræ
Rex. 13</p> | <p>Post quartum annum mori-
tur. <i>ibid.</i></p> <p style="text-align: center;">G.</p> <p>Garfias Sanctij Maioris filius
obtinet Nauarram. 2</p> <p>Habet cum fratribus bellum.
<i>ibid.</i></p> <p>Intrat Castellam cum copijs. 3</p> <p>Bello cadit. <i>ibid.</i></p> <p>Garfias 2. Rex Nauarræ pro-
mittit tributum Regi Castel-
læ. 4</p> <p>Sub equo deprimitur. 5</p> <p>Gastonus Comes Foxanus per
uxorem Nauarræ Rex. 12</p> <p>Post quindecim dies moritur.
13</p> <p style="text-align: center;">H.</p> <p>Henricus Nauarræ Guberna-
tor fit Rex Nauarræ. 8</p> <p>Præ nimia pinguedine mori-
tur. <i>ibid.</i></p> <p>Relinquit filiam heredem. <i>ib.</i></p> <p>Moriens commendat filiam
proceribus Regni. <i>ibid.</i></p> <p style="text-align: center;">I.</p> <p>Ioanna Regis Nauarræ Vidua
administrat Nauarram. 9</p> <p>Fugit cū filia in Galliam. <i>ibi.</i></p> <p style="text-align: right;">Despon-</p> |
|---|---|

RERVM MEMORABILIVM.

<i>Despondet filiam Regi Gallo.</i>		<i>¶ Nauarra Reges.</i>	4
<i>ibid.</i>		<i>Conuertunt arma in Mau-</i>	
<i>Ioannes Poethumus Nauarra</i>		<i>ros.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Rex.</i>	10	<i>Philippus Pulcher Gallia Rex</i>	
<i>Moritur post octo dies.</i>	<i>ibid.</i>	<i>fit per uxorem Nauarra</i>	
<i>Ioanna Nauarra Regina.</i>	10	<i>Rex.</i>	9
<i>Excluditur à patruis.</i>	<i>ibid.</i>	<i>Mittit Stephanum Marca-</i>	
<i>Nubit Philippo Comiti de</i>		<i>num ad Nauarra regimen.</i>	<i>ib.</i>
<i>Eureux.</i>	<i>ibid.</i>	<i>Renocat Stephanum.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Ioannes Rhemensium Archiepis-</i>		<i>Mittit Carolum Atrebaten-</i>	
<i>copus placat Reges Castella,</i>		<i>sem in Nauarram.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Aragonia & Nauarra.</i>	11	<i>Extruit Collegiũ Parisijs.</i>	10
<i>Ioannes Albretius per uxorem</i>		<i>Philippus & Carolus inuadunt</i>	
<i>fit Rex Nauarra.</i>	13	<i>Nauarram.</i>	10
<i>Regnum amittit.</i>	<i>ibid.</i>	<i>Numerantur inter Nauar-</i>	
		<i>ræ Reges.</i>	<i>ibid.</i>
	L.	<i>Philippus Comes de Eureux fit</i>	
<i>Leonora Gastoni Vidua sola ad-</i>		<i>per uxorem Nauarra Rex.</i>	
<i>ministrat Nauarram.</i>	13		
<i>Ludouicus Vtinus Nauarra</i>			10
<i>Rex.</i>	10	<i>Mauris infert bellum.</i>	11
		<i>Moritur in bello.</i>	<i>ibid.</i>
	N.	<i>Pöpelona Nauarra metropolis.</i>	1
<i>Nauarra Regio Hispanie.</i>	1	<i>De Pompeio dicta.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Eius situs.</i>	<i>ibid.</i>		
<i>Romanis paruit.</i>	<i>ibid.</i>		
<i>A Gothis vastatur.</i>	<i>ibid.</i>		
<i>Nauarrenses Vocant Aragonie</i>		<i>R.</i>	
<i>Regem contra Raymundum.</i>	3	<i>Raymundus occidit fratrem</i>	
<i>Nauarrenses pugnant pro San-</i>		<i>Nauarra Regem.</i>	3
<i>ctio.</i>	5	<i>Occupat regnum.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Nauarrenses inter se pugnant.</i>	9	<i>Cogitur fugere ad Regem Cæ-</i>	
<i>Non ferunt Stephanum Mar-</i>		<i>sar Augustanum.</i>	4
<i>canum.</i>	<i>ibid.</i>	<i>Miserè moritur.</i>	<i>ibid.</i>
		S.	
		<i>Sanctius Nauarra Rex.</i>	3
		<i>A fratre Raymundo occidi-</i>	
		<i>tur.</i>	<i>ibid.</i>
		B 2	Eius

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

<i>Eius filij fugiunt ad Regem</i>	<i>tuantes.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Castellæ.</i>	<i>ibid.</i>	<i>Vult placare sed frustra. ibid.</i>
<i>Sanctius 3. Nauarræ Rex.</i>	<i>5</i>	<i>Includitur à Saracenis vrbe</i>
<i>Fortis dictus.</i>	<i>ibid.</i>	<i>Ptolemaide. ibid.</i>
<i>Regno exiit.</i>	<i>ibid.</i>	<i>Statuit in Europam reuerti.</i>
<i>Fugit in Africam.</i>	<i>ibid.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Post reditum facit pacem cum</i>		<i>Expectat Regem Gallie in</i>
<i>hostibus.</i>	<i>6</i>	<i>Syria. ibid.</i>
<i>Tendit contra Mauros.</i>	<i>ibid.</i>	<i>Expugnat Damiatam. 7</i>
<i>Obtinet victoriam.</i>	<i>ibid.</i>	<i>A Rege Gallie præficitur co-</i>
<i>Dat arma Nauarræ.</i>	<i>ibid.</i>	<i>pijs. ibid.</i>
<i>Moritur sine prole.</i>	<i>ibid.</i>	<i>In Hispaniam reuertitur. ib.</i>
<i>Sanctius 2. Nauarræ Rex.</i>	<i>5</i>	<i>Theobaldus 2. Nauarræ Rex. 7</i>
<i>Princeps insignis.</i>	<i>ibid.</i>	<i>Eius mater pacem inicit cum</i>
<i>Sapiens dictus.</i>	<i>ibid.</i>	<i>Rege Aragoniæ. ibid.</i>
<i>Sanctius Aragoniæ Rex admini-</i>		<i>Parat inferre bellum Regi</i>
<i>strat Nauarram.</i>	<i>13</i>	<i>Castellæ. ibid.</i>
		<i>In Franciam proficiscitur. ib.</i>
		<i>Ducit Isabellam S. Ludouici</i>
		<i>filiam. ibid.</i>
		<i>Traicit in Syriam. ibid.</i>
		<i>Frustra obsidet Carthaginem.</i>
		<i>ibid.</i>
		<i>Peste moritur. ibid.</i>

T.

<i>Theobaldus Nauarræ Rex,</i>	
<i>Campaniæ Comitis filius.</i>	<i>6</i>
<i>Despicitur à suis.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Placat suos.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Traicit in Syriam.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Inuenit Christianos tumul-</i>	

Finis Indicis.

